

Kommer COVID-19 leda till ME/CFS?

Lucinda Bateman och Anthony Komaroff diskuterar i vilken omfattning ME/CFS kan öka till följd av pandemin och likheten mellan långtids-Covid, andra post-infektiösa syndrom och ME/CFS. Här följer en kort sammanfattning av artikeln " Will COVID-19 Lead to Myalgic Encephalomyelitis/Chronic Fatigue Syndrome? Ur Frontiers in Medicine, 18 jan 2021.

I artikeln beskrivs i vilken omfattning ME/CFS kan öka som en följd av pandemin. Det är möjligt att antalet amerikaner som lider av ME/CFS kan dubblas under ett års tid. Globalt skulle det kunna innebära över 10 miljoner nya fall av ME/CFS.

Det är inte förvånande att en del personer infekterade med COVID-19 utvecklar en funktionshindrande kronisk fatigue ("trötthet"). Sådana post-infektiösa syndrom följer efter de akuta infektionerna av fler olika typer av virus (SARS coronavirus, Epstein -Barr virus, Ross River virus, enterovirus, humanherpes-virus 6, Ebola virus, West Nile virus, Dengue Virus och parvovirus) och bakterier (som borrelia burgdorferi, Coxiella burnetii och Mycoplasma pneumoniae samt även parasiter (Giardia lamblia). De akuta symtomen på de här sjukdomarna och den organskada de kan orsaka kan vara väldigt olika. Däremot kan den kvarvarande kroniska fatiguen som följer på dem kan vara väldigt lika.

Personer som drabbats av postinfektuös fatigue efter de här väldokumenterade och akuta infektionerna delar en grupp symtom med de som har ME/CFS. Många, men inte alla, personer med ME/CFS har också märkt att sjukdomen börjat plötsligt; med en infektionssjukdom karakteriserad av respiratoriska symtom, feber, smärtor osv. Eftersom sådana akuta sjukdomar är så vanliga och i de flesta fall läker av sig själva har man sällan ansträngt sig för att diagnosticera smittämnet/patogenen. Dock är symptomen för ME/CFS, som följer på vad som kan antas är en infektionssjukdom orsakad av ett odokumenterat smittämne, väldigt lika sjukdomen som följer på väldokumenterade sådana.

Det är för tidigt i COVID-19 pandemin för att veta hur många som kommer lida av permanent dysfunktion i hjärta, lungor eller njurar. För vissa patienter kan det vara en tillräcklig förklaring till deras fatigue. Men vad kan förklara fatigue och andra symtom om det inte finns några dokumenterade skador på organ? Även om det är osäkert är det troligt att orsaken till alla postinfektuösa trötthetssyndrom delar många element med varandra och med ME/CFS. Studier av personer som utvecklar COVID-19 kan därför hjälpa till att avslöja de biologiska grunderna till många postinfektuösa syndrom.

Författarna avslutar med att skriva att vi inte ska glömma bort att studera alla personer som blir infekterade med SARS-CoV-2 oavsett om de är milt sjuka, att studera återhämningsperioden och de långsiktiga hälsokonsekvenserna av COVID-19. Vi behöver veta hur vi förebygger och behandlar "långtids-COVID." Det vi lär oss kan tänkas gå att applicera på att förebygga och behandla ME/CFS likaväl.

Länk till artikeln: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmed.2020.606824/full>